

Jij en de Bijbel

Bijbelverhaal, Sam en Anne, wist je dat, puzzelen en internetten

David bij koning Saul

Samuel had David tot koning gezalfd, maar hij bleef gewoon werken als schaapherder. Saul was nog steeds koning, en het ging niet goed met hem. Hij wist dat een ander koning zou worden. En o, wat zou hij graag willen weten wie dat was. Dan zou hem meteen doden. Hij werd steeds snel boos, en schreeuwde dan tegen zijn dienaren. Die werden zelfs bang voor hem. Toen bedacht een dienaar dat muziek goed voor Saul zou zijn; daarvan zou hij rustig worden. Hij kende wel iemand die mooi harp kon spelen. Hij dacht aan David. "Zal ik hem voor u gaan halen?", vroeg hij. Saul vond het een goed idee. Zo kwam David aan het hof van de koning. David speelde heel mooi. Elke keer als Saul een boze bui had, speelde David totdat de bui weer over was. Saul ging veel van David houden. Maar David wist dat hij niets over zijn zalving mocht zeggen. Hij moest rustig wachten totdat God hem koning zou maken.

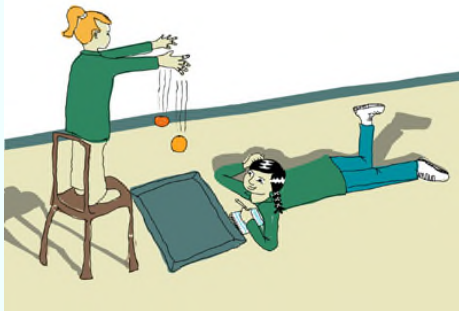
Na een poosje was er weer oorlog: de Filistijnen wilden het land binnen vallen. Koning Saul ging mee met de soldaten en David ging weer naar huis. Maar God zorgde dat David bekend werd bij het hele volk. De Filistijnen hadden een list bedacht: waarom zou het hele leger vechten? Ze wilden er een soort spel van maken. Ze hadden een hele sterke man. Als de Israëlieten nu ook voor een sterke man zouden zorgen, dan konden die tegen elkaar vechten. De winnaar had de oorlog gewonnen. De Filistijnen waren niet eerlijk, zij hadden een hele sterke man. Geen gewone man, nee een reus. Wie zou van hem kunnen winnen? Niemand van de Israëlieten durfde tegen de reus Goliath te vechten. Dagen lang stonden de legers zo tegenover elkaar.

De broers van David waren in het leger, maar David was nog te jong, en moest thuis blijven. Op een dag mocht hij eten naar zijn broers brengen. Hij was blij dat hij nu alles eens kon zien. Hij was verbaasd. Waarom vocht niemand? Waarom stond daar iemand zo te schreeuwen? Hij werd boos op die grote Filistijn, die stond te spotten met het volk en zelfs met God. Waarom deed niemand iets? Ik zou het wel durven zei David. Zijn broers ergerden zich aan hun broertje. Wat deed hij hier? Hij kon beter bij de schapen blijven. Maar iemand ging snel aan Saul vertellen dat er een moedige jongeman in het leger was gekomen. Ging David vechten? Dat lees je de volgende keer. N.D.

Sam en Anne hadden nieuwe burens, met een jongen die Max heette. Hij zat in dezelfde klas als Sam. Op een dag speelden ze samen in de tuin. Max had zijn oog laten vallen op de appels, die bijna rijp waren. Hij schudde aan de boomstam zodat er een paar naar beneden vielen. "Oef!" Er was er een op Sams hoofd gevallen! Dat deed pijn. "Sorry, hoor", verontschuldigde Max zich. Papa had het gezien en kwam kijken. "Het is niet erg, er komt geen bult, denk ik; maar doe dat niet meer, hé".

Anne had het ook gezien en kwam met een vraag. "Waarom vielen die appels

recht naar beneden? Is dat omdat ze zo zwaar zijn?" "Dat komt door zwaartekracht. Alles wordt door de massa van de aarde aangetrokken, zelfs wij mensen. Maar het maakt niet uit, hoe zwaar iets is. Dat is eenvoudig te laten zien. Neem maar eens één van die appels en iets lichts, dan gaan we naar boven en laten beide van het balkon naar beneden val-

len". "Ik blijf hier beneden, en kijk of ze tegelijk aankomen," zei mama. Anne koos een potlood, Sam had de appel en papa telde tot drie. En wat gebeurde er? De appel en het potlood kwamen inderdaad tegelijk op de grond aan.

Sam vertelde dat hij op school een film had gezien over ruimtevaart, en hoe de astronauten in hun ruimteveer zich gewichtsloos konden bewegen. "Hoe komt dat?" was zijn vraag. "Dat gebeurt pas als de lanceringsraket uitgeschakeld is, die nodig was om door hoge snelheid het ruimteveer van de aantrekkingskracht van de aarde te bevrijden". "Maar waar is die aantrekkingskracht voor ons hier op aarde nodig?" "Nou", zei papa, "als wij niet op de een of andere manier met de aarde verbonden waren, zouden wij er makkelijk vanaf waaien! Het wonder is, dat God onze planeet zo heeft gemaakt, dat dit niet kan gebeuren. Als wij op een veel zwaardere planeet, zoals Jupiter zouden zijn, zou haar aantrekkingskracht zo groot zijn, dat wij geen stap vooruit konden doen".

's Avonds lazen zij Psalm 115 en vonden deze woorden: "De hemel is de hemel van de HEER, de aarde heeft hij aan de mensen gegeven" (vers 16). "En wij mogen van haar vruchten eten, dus morgen bak ik een appeltaart," vond mama.

C.T.

Wist je dat?

Het dagelijks leven in de Bijbel 6. Overlijden en begraven (1)

Door het warme klimaat was er in Israël en de omliggende landen een snelle begrafeniscultuur nodig. Als iemand stierf werden de ogen gesloten, en het lichaam gewassen en in stroken linnen gewikkeld. De mannen zorgden voor de mannen en de vrouwen voor de vrouwen. Het lichaam werd niet in een kist gelegd, zoals bij ons, maar op een houten baar (een soort plank), en zo naar de begraafplaats gedragen. Familie en vrienden maakten er in de ochtend een hele voorstelling van. Er werd hard gehuild en men zong klaagliederen. De kleding werd gescheurd, de schoenen gingen uit - die mochten bij een begrafenis niet gedragen worden. Iedereen liep op blote voeten naar het graf. Mannen strooiden as op hun hoofd en schoren hun baard af. Soms werden er nog klaagvrouwen bij ingehuurd om klaagliederen te zingen. Hoe rijker de mensen waren, hoe meer klaagvrouwen er ingehuurd werden. De rouwtijd duurde zeven dagen, maar bij belangrijke mensen kon dat veel langer zijn. Voor Jozef was het zelfs zeventig dagen en voor Mozes dertig. In de rouwtijd werd er gevast. Dat is sober en weinig, op sommige tijden helemaal niet, eten. Bij de begrafenis zelf werd er niet gevast. Familie en vrienden zorgden voor een groot begrafenismaal bij het graf. Rijke mensen hadden vaak speciaal gemaakte graven, uitgehakt in rotsen. Die lieten ze tijdens hun leven al maken. Er werd een speciale ruimte uitgehakt om de dode op te leggen. De grotten waren groot genoeg voor de hele familie, en werden vaak honderden jaren gebuikt. Als er na jaren alleen nog botjes over waren, werden die keurig in een houten of stenen kistje gelegd en in een uitgehakte richel gezet. De plek kon dan weer gebruikt worden.

De ingang werd met een witgekalkte steen afgesloten. Zo wist iedereen dat het een graf was. Aanraken van een dode of een graf maakte je onrein. Onrein was onheilig. Dan mocht je een tijdje niet naar de tempel en niemand mocht je aanraken. Toen Sara stierf had Abraham geen plek om haar te begraven. Het hele land was hem beloofd door God, maar nu had hij nog niets. Voor heel, heel veel geld mocht hij een eigen stukje land met een spelonk kopen. Daar kon hij Sara begraven. Arme mensen werden in ondiepe graven in de grond gelegd. Het graf werd dan, net zoals een grafspelonk, met een platte witgekalkte steen afgedekt.

N.D.

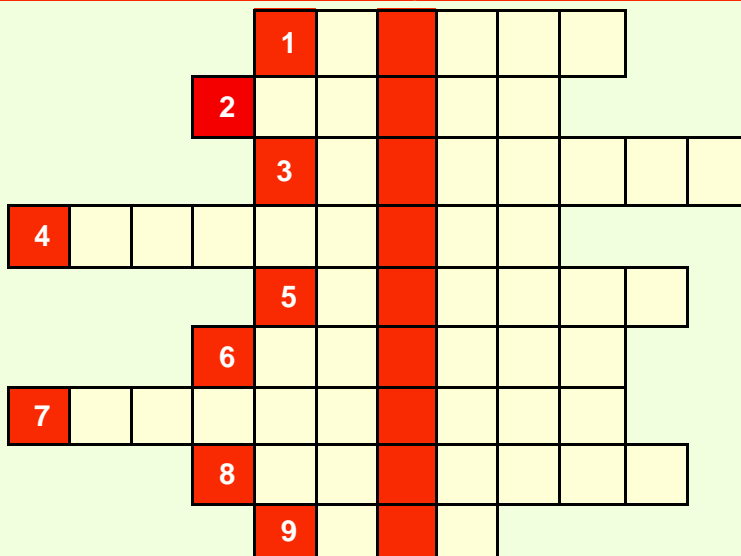
Internet

Er is een leuk leerzaam filmpje over zwaarte kracht:
<http://www.schooltv.nl/video/zwaartekracht-hoe-kom-je-los-van-de-aarde/>
Wil je meer weten over de zwaarte kracht? Kijk dan op <http://www.wikikids.nl/Zwaartekracht>
Wil je zelf een proefje doen met de zwaartekracht? Kijk dan op:

<http://users.telenet.be/kennethsworld/zwaartekracht/enkeleproefjes.htm>

Invulpuzzel bijbelboeken

Vul de woorden in volgens de beschrijving. Als je het goed hebt gedaan, komt er in de rode vakjes nog een Bijbelboek te staan. Succes!

1. Het tweede evangelie werd geschreven door
2. Welke man zat in een leeuwenkuil?
3. Wie schreef het op één na laatste boek van het Oude Testament?
4. Wat is het laatste Bijbelboek in het Oude Testament?
5. De schrijver van het eerste evangelie in het Nieuwe Testament heet
6. Het eerste boek van de Bijbel heet
7. De apostel Johannes schreef het laatste Bijbelboek
8. Hoe heet het boek dat na Handelingen komt?
9. Wie zat drie dagen in een grote vis?